

ønskede Socialdemokraterne Byrderne delvis læsset over paa Staten, men, sagde han, det vilde de saa blive ved med, indtil Staten segnede, og derfor var det, han før tog Ordet for at gaa over til Invaliditets- og Alderdomsforsikring ved Betaling fra de ubemidlede selv i Stedet for at vedligeholde og udvikle det gældende Princip om vederlagsfri Støtte. Det vil med andre Ord sige, han vil vælte visse Byrder fra de nuværende Kommuner, fra den nuværende Stat over paa de ubemidlede i Samfundet. Det var det, han rent og klart før tog Ordet for. Vi mener, at er Kommunerne overbebyrdede, bør vi søge Midler til at afhjælpe dette Forhold, og er Staten overbebyrdet, maa vi se at skaffe den Indtægter, men vi mener ikke, at vi skal gøre dette ved at følge det ærede Medlem fra Verninges (Jensen-Sønderup) Kommissionsforslag og vælte en Kopskat paa 24 Kr. om Aaret eller mere over paa hver enkelt Medborger uden Hensyn til Skatteevnen, vi mener, at det skal ske ved en Beskatning efter retfærdige Principper. Her er Modsætningen mellem det ærede Medlem og os. Nu søgte han ganske vist at hale lidt i Land, men udtrykkes Principperne klart, er dette Modsætningen, og det tager vi gerne et Livtag om i den offentlige Mening her i Landet.

Til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) vil jeg kun sige, at hans Foredrag i Industriforeningen i 1892 ikke alene traadte i Skranken for Fagorganisationerne og blev angrebet af den Grund, men det var ogsaa af en saadan Karakter, at man fra mange Sider i Højre, særlig i det smaa borgerlige Højre, den Gang stemplede det som statssocialistisk, og det var „Social-Demokraten“, der maatte forsvare Foredraget overfor Angriberne indenfor det smaa borgerlige Højre. I dette Foredrag var Spiren til den Udvikling, det ærede Medlem senere gav i sin Bog om Karteller eller i den Bog, han skrev ved Carlberg-Institutionens Jubilæum, og i hvilken han udvikler, at det begyndte med smaa private Bedrifter, blev koncentreret Stordrift, gik over til at være en halvt offentlig Institution, og det var Vejen til Statsdrift. Udviklingen førte netop til en meget grundig Indskriden fra Statens Side for at kontrollere disse moderne Produktionsformer og for at beskytte den almindelige Befolkning overfor Farerne derved. Hele denne Fremstilling var netop af den Art, at det ærede Medlem selv den Gang var Tilhænger af den

Stats- og Kommunesocialisme, imod hvilken det ærede Medlems Partifæller nu gaar til Valg.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Overfor de gentagne Udtalelser om det urimelige i, at man kræver 24 Kr. indbetalt hvert Aar i Løbet af 15 Aar, vil jeg gøre opmærksom paa, at man fra Lovgivningsmagts Side har krævet 5 pCt. af Lønnen af Stats-tjenestemænd som Betingelse for, at de efter 10 Aars Tjenestetid kunde faa Pension, d. v. s. Invaliditetsrente — thi det er jo Pensionen. Man har krævet 5 pCt. af Lønninger, der er saa lave, at jeg tror, at Arbejderne gennemgaaende vilde sige, at de paa ingen Maade vilde finde sig i dem, og det synes jeg heller ikke, de bør. De 24 Kr. udgør ikke nær saa mange Procent af det Beløb, som Lønningerne i Almindelighed maa erkendes at udgøre, som det, der kræves af Statstjenestemændene som Betingelse for at faa Pension, og det er en tvungen Ydelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Nej, hverken i mit Foredrag eller i mine Bøger, som det ærede Medlem omtalte, har der været Skygge af Statssocialisme. Det, som „Social-Demokraten“ var glad ved, var, at man en Gang fra denne Side var traadt ind for Fagforeningsorganisationerne, og at Bladet derved kunde drive en Kile ind mellem den vedkommende og dem, som han ellers hørte til. Det var Grunden; som det overhovedet altid, naar nogen, som tilhører vor Side, bliver taget i Forsvar i „Social-Demokraten“, er Grunden, at „Social-Demokraten“ tror, at den paa en eller anden Maade kan indkassere en Gevinst derved. Det er saamænd ikke ud fra en objektiv Bedømmelse af, hvad man har sagt; Spørgsmaalet for Bladet er ganske simpelt: Staar vi os ved det, eller staar vi os ikke ved det? Derfor er det ganske uberegtiget, naar det ærede Medlem for nylig talte om, at han, da han optog en Artikel af mig i sit Blad, havde ydet mig Gæstfrihed. Jeg vil bede det højtærede Medlem gaa Fanden i Vold med sin Gæstfrihed. Jeg har aldrig tænkt paa at søge det ærede Medlems Gæstfrihed. Nej, naar han